

Criminaliteitsonderzoek

Methoden, bronnen mogelijkheden en beperkingen

S.M.G. Nieuwkamp

IPIT, Instituut voor Maatschappelijke Veiligheidsvraagstukken

Bestelling: tel. 053 4893917

Kenmerk: [EWB 98.138](#)

Samenvatting

Dit onderzoek beoogt helderheid te verkrijgen in de vragen: Welke soorten onderzoek kunnen in de praktijk worden onderscheiden? Welke bronnen zijn voor deze onderzoeken toegankelijk en hoe worden ze gebruikt? Welke beperkingen zijn er aan de toegankelijkheid van de bronnen opgelegd? Hoe functioneert het verkennend onderzoek (art 126 gg Sv) in de praktijk?

De te onderscheiden soorten onderzoek zijn: verkennend onderzoek als bedoeld in art 126 gg Sv; fenomeenstudies uitgevoerd door onderzoekers (in dienst) van politie en justitie, vooral beschrijvend van aard; criminaliteitsbeelden uitgevoerd door commerciële onderzoeksbureaus vooral evaluatief van karakter; criminaliteitsbeelden uitgevoerd door wetenschappelijke instituten met als doel de verdieping van kennis.

Bij alle vormen van onderzoek worden meerdere soorten bronnen gebruikt. De politiebronnen bleken het meest informatief samen met dossiers van afgeronde opsporingsonderzoeken en interviews met experts. Bij de vraag naar de beperkingen is vooral gebleken dat er sprake is van een groot dark number aan gepleegde delicten en van een gebrek aan standaardisatie tussen en binnen korpsen in de opslag van gegevens. Het verkennend onderzoek, dat sinds 1 februari 2002 in het wetboek van Strafvordering is geregeld, is voor de opsporingsdiensten nog niet op alle punten helder. Zo is het niet voor allen duidelijk welke procedures moeten worden gevolgd, op welke wijze en waar informatie moet worden verzameld en opgeslagen.